

pogojem, da se za vse čase sme peti le italijansko, popravila stavbo. Izključena je bila pa v prvi vrsti slovanska glasba. In čudo! Letos se poje z velikanskim uspehom prva slovanska opera ravno v tem gledišču. Časopisje ne more prehvaliti „Borisa Godunova“, ki ga je spesnil in uglasbil Rus Musorgski. Tako se časi spreminjajo, in za drugo leto se obljubuje „Prodana nevesta“.

Drugih potujočih pijanistov, vijolinistov in pevcev je slišati skoro vedno. Žal, da nimamo razen nemške Schillerjeve nobenih večjih koncertnih dvoran. Filharmonično-dramatična dvorana ali dvorana v poslopju ljudske univerze in v konservatoriju Tartini se ne morejo meriti z dvorano v ljubljanskem „Unionu“ ali „Narodnem domu“. Za večje koncertne prireditve je celo gledišča težko dobiti, zlasti za slovenske koncerte. Zato le obžalujemo, da nas „Glasbena Matica“ iz Ljubljane ne more posetiti. Morda pa se tudi na to stran zboljšajo razmere.

Končno skrbe za razvedrilo neštevilni kinematografi, kjer lahko za „groš“ vidiš in slišiš vsakovrstne opere, v razne varijeteje in poletna gledišča vabijo kričeči letaki, na cesti te zdrav berač nadleguje s harmoniko, ko prideš domov, pa nad teboj prepeva v najvišjih legah in hrepenečih trilčkih zaljubljena hišna, poleg tebe na levi in desni se uči marljiv učenec škale od jutra do večera, v „Gozdiču“ vojaška godba, v „Ljudskem vrtu“ mestna, v gostilni ples, na morju mandolina in kitara! Kje je rešitev? Kam?

E. Adamič.

Koncert „Glasbene Matice“ v Ljubljani dne 5. februarja 1911. — Letošnjo revijo slovenskih skladateljev je otvoril Fr. Ferjančičev čutapolni mešani zbor „Tone solnce, tone . . .“ Mešana zbora dr. Goj. Kreka „Tam na vrtni gredi“ in „Kakor bela golobica“ tvorita mogočen kontrast: prvi izraža na dramatičen način tragiko slovesa brez vrnitve, drugi pa v lahkih ritmih srečo mlade matere. Aljaževa moška zbora „Zakipi duša mladostna“ in „Divna noč“ je občinstvo pozdravilo z navdušenjem. Juvančev „Pastir“ s tenorskim in baritonskim samospevom je sicer preprosta, pa melodijozna kompozicija. Gerbičev moški zbor „Lahko noč“ je presrčna skladba; njegov „Rožmarin“, trospev za ženske glasove, preveva globoko občutena otožnost, obupanost in resignacija zapuščene deklice, ter spada med najlepše slovenske ženske speve. E. Adamičevi mešani zbori: Dekletce, podaj mi roko, Petnajst let, V snegu, V gozdu so moderne koncertne skladbe velike umetniške vrednosti; najkrasnejša med njimi pa je — tretja, kjer sta pesnik in skladatelj „na isti višini globokega čuvstvovanja“. Adamičeve skladbe zahtevajo od pevcev mnogo in tvorijo elitne točke naših pevskih koncertov. — Da so uspeli vsi zbori nad vse sijajno, to je seveda v prvi vrsti zasluga koncertnega vodje g. M. Hubada; nanj in na njegove zборе, ki bi delali čast vsakemu svetovnemu mestu, je lahko Ljubljana ponosna! — Koncertna pijanistinja, gospa Vida Talichova, nas je očarala z dvema Lisztovima skladbama; orkester „Slovenske Filharmonije“ pa je s skromnimi sredstvi dosegel pod temperamentnim vodstvom kapelnika E. Czajaneke popoln uspeh. Umetniškega užitka prebogati večer je zaključil D. Jenka „Tanana“, zbor ciganov iz znane spevoigre „Vračara“.

A. J.

Popravek. Na 57. str. citaj v naslovu Molétove pesmi: „Sotto voce“.

